

særlig Forsørgelsesret. Saae vi en saadan almindelig Bestemmelse, ville de enkelte Stiftellers Fundatser ikke paa anden Maade afficeres deraf, end at det saa bliver en almindelig Lovregel, at, hvor der i Fundatserne er Tale om Indfødsret, der skal det forstaaes paa den nævnte Maade. Derimod synes jeg ikke, at det er ganske i sin Orden, at man paa en saadan Maade, som foreslaaet, for enkelte Individier tager Bestemmelser, der afficere Fundatserne for slige Stiftelser. Jeg skal imidlertid endnu slet ikke udtale nogen bestemt Mening om det foreliggende Tilfælde, men jeg troer i alt Fald, at Spørgsmaalet i sin Almindelighed bør komme under Overveielse. Jeg skal derfor slutte med, at jeg troer, at det Udvalg, vi vel nu ville nedsette over dette Udkaft, ved Siden af at prøve de Tvivlsmaal, som kunne reises med Hensyn til de enkelte i samme opførte Personer, skal gaae ind paa de af mig nævnte Spørgsmaal. Saae vi dem end maastee ikke alle løste denne Gang, saa er det dog virkelig godt, at vi arbeide hen til at faae en fast Praxis med Hensyn til lignende Lovforslag, som vi kunne forudssee ville fremkomme hvert eneste Aar. Hvert eneste Aar vil der være en ny Række af Mænd, der skulle naturaliseres, og det er altsaa godt, at vi faae en vis Sædvane, hvorefter vi kunne behandle Spørgsmaalene i det hele store Antal af Tilfælde, hvor der ikke foreligger noget særligt Mærkeligt med Hensyn til de enkelte Personer.

Tobiesen: Jeg kan ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem, der nu satte sig, har udtalt, og jeg skal derfor kun tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til en enkelt Omtrenting af ham. Naar jeg før nævnedes flere Classer af de her i Lovudkastet opførte Personer, saa var det ikke, fordi jeg ansaae dem for særligt skadelige med Hensyn til den nationale Side af Sagen, men det var netop, fordi jeg antog, at det, at komme i Besiddelse af de politiske Rettigheder, ikke for dem havde nogen

Betydning eller dog ikke nogen stor Betydning. Da det forekommer mig, at Indfødsretten og de deraf flydende Rettigheder netop bør stilles høiere end Deeltagelsen i den almindelige borgerlige Handel og Wandel og de Rettigheder som følge dermed, synes det mig, at man af Agtelse for denne Ret ikke bør optage Folk som Indfødt, om hvem man tør antage, at Grunden til, at de ville naturaliseres, væsentligt er den, at de ville staffe sig en særegen Forsørgelse. Jeg troer ikke, at man kan see bort fra, at netop de af mig nævnte Classer maae antages nærmest at have søgt Naturalisering for at kunne komme i visse smaa Bestillinger, altsaa slet ikke for de politiske Rettigheders Skyld, hvilke dog ere Hovedsagen og maae holdes i Forgrunden, men netop for saaledes at komme i Besiddelse af et Slags særlig Forsørgelse.

Madvig: Jeg skal ikke forlænge Discussionen ved Modsigelse mod et Medlem, med hvem jeg i det Væsentlige er enig, og jeg skal derfor med Hensyn til den Klasse af Mennesker, som nu blev bragt paa Bane, kun sige, at for deres Vedkommende stiller Forsørgelsesspørgsmaalet sig noget anderledes; thi vi vide jo, at det hører med som et Supplement til den tarvelige Lønning for de militære Underclasser, at deres Medlemmer, naar de paa Grund af Alder eller svækket Helbred ikke længer ere stikede til at udfylde deres Plads i Armeen, have Udfigt til at kunne gaae over i Smaabestillinger, og jeg mener derfor, at vi ikke bør være saa strenge, naar der er Spørgsmaal om at gjøre disse fremmedfødte Overspillemand eller Sergeanter qualificerede til at faae saadanne civile Bestillinger, som de ellers maastee ikke kunde opnaae. Forresten kan ogsaa det ganske vist i visse Tilfælde have nogen Betydning og vække nogen Tvivl, men dette Spørgsmaal, hvorved der kan fremkomme Forhold, som ikke strax kunne oversees, kan ligeledes i sin Detail bedst drøftes i et Udvalg.